

De gele hoornpapaver wordt 30 tot 60 cm hoog en heeft bijna kale stengels. Hij bloeit van juni tot augustus.

Er zitten ook veel schapen in Kreta. Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht.

Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af te snijden, met een beweging zoals een

tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Het traject in deze kloof ziet er elk jaar wat anders uit. Bovenstaande foto's zijn van een paar jaar eerder. Hier heeft men een soort loopbrug gemaakt met houten palen dat men ter plaatse

gevonden heeft, om het de wandelaar wat makkelijker te maken. Nagenoeg elk jaar ziet de kloof er anders uit.

De gehele constructie wordt bij elkaar gehouden met stalen kabels. Het oogt onveilig maar het is wel degelijk veilig.

Ook het laddertje dat er vorig jaar nog stond is verdwenen.

Erica carnea, de winterheide, winterbloeiende heide, lenteheide of alpenheide, is een soort bloeiende plant in de familie Ericaceae, afkomstig uit bergachtige gebieden van Midden-,

Oost- en Zuid-Europa, waar hij groeit in naaldbossen of steenachtige hellingen

De *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel is een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur

verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

De Agia Irini kloof start op een hoogte van 600 m in het dorpje Agia Irini en mondt uit in de zee bij Sougia. Het laatste gedeelte van de kloof is echter niet begaanbaar. Ook hier passeert de E4 die deels over oude Romeinse paden loopt. De Romeinen hadden immers een weg

aangelegd van Omalos naar Lissos. We lopen dus deels over paden die al meer dan 2.000 jaar bestaan.

De kloof zelf heeft een lengte van 11 km, waarvan 7 km begaanbaar is, en mondt uit in de Kretenzische Zee in Sougia. Evenwel zijn de laatste 4 km van de kloof niet begaanbaar.

Ook hier terug een merkwaardige boom. Zijn wortels rusten op rotsige bodem en zoeken vandaar naar water in de grond. De stam rust eigenlijk op de wortels.

Hier is een groepje gepasseerd die hun fantasie hebben laten bot vieren.

Een vijgenboom groeit op de rotswand. Er hangen zelfs vijgen aan.

De onderste foto ligt niet op zijn kant. De boom is horizontaal gegroeid in een inkeping van de rotswand.

Door de kloof dient men zich een weg te zoeken van de ene rode bol naar de andere.

In de winter is deze kloof niet begaanbaar en staat ze vol water. Na de winter wordt de kloof terug opgeruimd zodat ze terug min of meer begaanbaar wordt.

Er zitten ook slangen op Kreta maar zelf heb ik er nog nooit eentje ontmoet. De balkantoornslang heeft een lichaamslengte van ongeveer een meter, met uitschieters tot 1,2

meter. De kleur is meestal zwart met een witte tot gele streep- of vlekjestekening die halverwege het lichaam wegvalt in een egale bruin-zwarte kleur. De slang is niet giftig.

De luipaardslang bereikt een maximale lichaamslengte van ongeveer een meter en is niet giftig. Het dier staat bekend als een van de mooist gekleurde Europese soorten. De

luipaardslang houdt van zonnige plekken op steenhopen en muren met enige vegetatie en is met name te vinden in stenige open gebieden maar niet in bossen. De soort gaat in aantal en verspreidingsgebied langzaam achteruit en is beschermd.

De dobbelsteenslang heeft een olijfgroene tot donkerbruine of bijna zwarte kleur, in centraal Europa is de grijsgroene variant de meest voorkomende vorm. Op de bovenzijde zijn meestal vier of meer regelmatige duidelijke vlekkenrijen aanwezig, die soms versmolten zijn tot

dwarsbanden. De meeste mannelijke exemplaren blijven ongeveer 60 tot 80 centimeter, vrouwtjes worden gemiddeld langer en kunnen meer dan 1,3 meter bereiken. De slang is niet giftig.

En als laatste is er de katslang. Het is een bodembewonende soort die wel kan klimmen maar overdag onder een steen of haag ligt te rusten. De slang is bijzonder agressief en rolt zich bij

verstoring op tot een schijf en zal luid sissen. De katslang is erg snel en zal proberen te bijten. Zijn beet is giftig voor kleine prooien zoals hagedissen maar de beet is niet giftig voor de mens.

De atalanta of admiraalvlinder komt veel voor in Kreta maar ook bij ons in België. De vlinder kan bij ons echter niet overwinteren en trekt in de herfst naar het zuiden. Ze vliegen

dag en nacht en laten zich vooral meedrijven met de noorderwind. Van bij ons tot Kreta heeft deze trekvlinder zowat drie weken nodig.

We verlaten de Agia Irini-kloof ter hoogte van de bar Oasis waar we een terrasje doen. De taxi's komen ons daar halen en brengen ons naar ons hotel. In de onmiddellijke omgeving staat er een kapel waar er slechts één graf naast staat. Het is van een rijke familie uit de buurt die voor hun dierbaar overleden familielid een kapel hebben gebouwd.

In Sougia is er niet echt een camping maar je mag er wel vrij kamperen. Er zijn ook geen sanitaire voorzieningen. Vrij kamperen is echter niet risicoloos. Deze caravan werd enkele jaren geleden achtergelaten door een Duitser, aan het einde van de Agia Irini kloof.

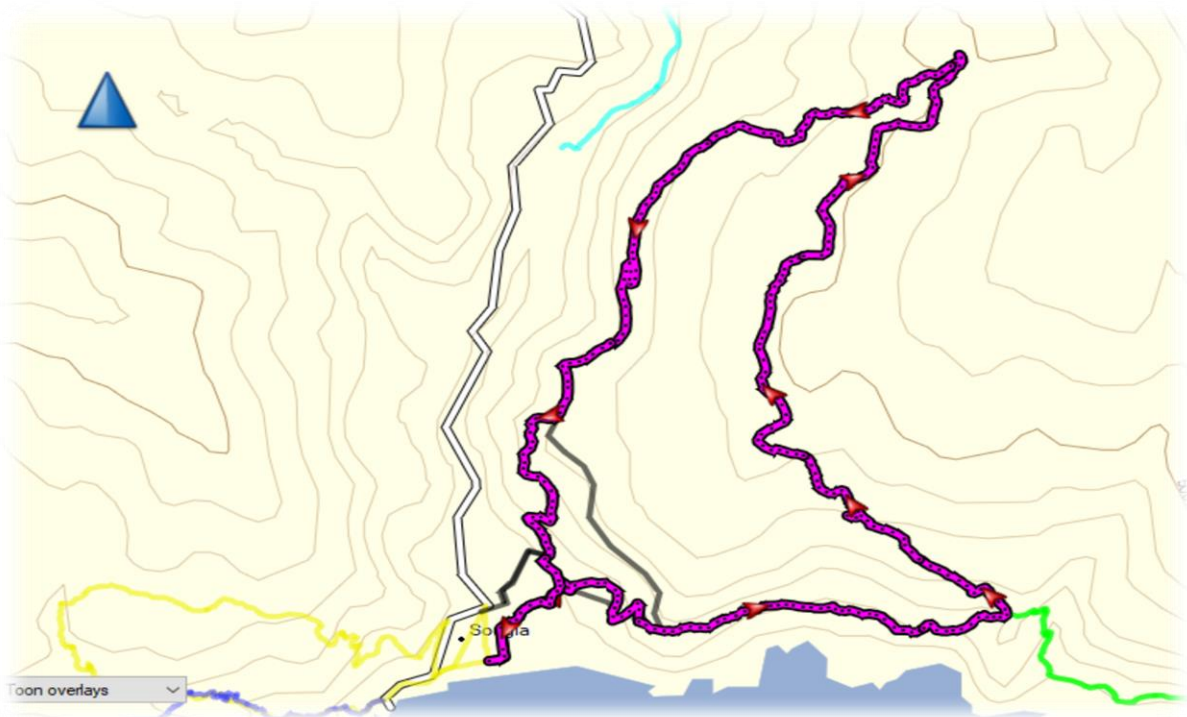

Nog in de buurt staat er nog een toren van een oud klooster. Het klooster zelf is er niet meer, enkel de toren is bewaard gebleven. De toren is enkel toegankelijk op aanvraag voor een doopsel of voor een huwelijk.

Zaterdag 8 juni 2024

Soort : Luswandeling
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Regelmatig zien we hagedissen op ons pad. . De staart van de hagedis is ongeveer even lang als zijn lichaam. De hagedis kan zijn staart loslaten wanneer hij wordt aangevallen. De staart groeit na verloop van tijd terug aan. Foto onder is een hagedis zonder staart. Het zijn kielhagedissen. Zoals alle kielhagedissen heeft ook deze soort gekielde schubben op de rug,

driehoekig, een beetje opstaand en overlappend, waarmee de huid van de hagedis op die van een slang lijkt

De zeeajuin tiert hier welig en staat nu in het einde van zijn bloei. De plant is giftig en smaakt zeer bitter. In de oudheid werd de zeeui gebruikt als ratten- en muizengif. De bloemen kunnen als snijbloemen gebruikt worden en de bol kan wel meer dan 7kg wegen.

De Mediterrane kameleon (*Chamaeleo chamaeleon*) is een hagedissoort die in ieder geval voorkomt op de Griekse eilanden Samos, Kreta en Chios. In het verleden was het verspreidingsgebied waarschijnlijk groter maar de waarnemingen van de afgelopen jaren

beperkt zich tot deze drie eilanden. De Mediterrane kameleon wordt ook wel de Gewone kameleon genoemd.

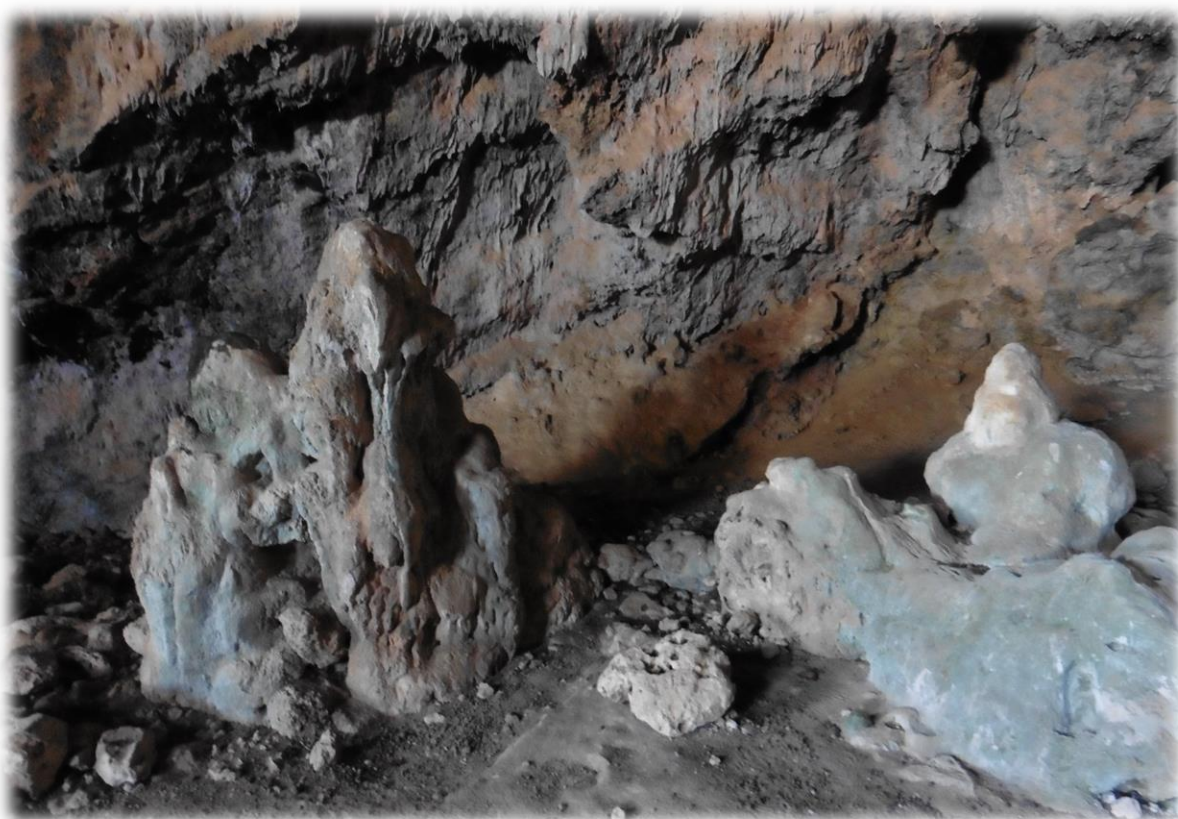
De kleur van de kameleon kan variëren van geel/bruin of van groen tot donkerbruin tot bijna zwart. De kleur van de kameleon verandert als een reactie op licht en temperatuur of op emotie. De kameleon kan 40 cm groot worden. Op al die jaren dat ik naar Kreta kom heb ik

nog maar 1 keer een kameleon gezien en dat beperkte zich tot enkele seconden. Ze zijn immers zeer schuw.

Er staat een herdenkingskruis op de plaats waar tijdens de Tweede Wereldoorlog een inwoner uit Sougia werd doorgeschoot door de Duitsers omdat men hem aanzag voor een verzetsstrijder.

We komen in de Polifimosgrot, de woning van de eenogige cycloop. Evenwel als vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in

deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held "Niemand". Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit.

Woedend van de pijn wordt de reus wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; "Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Er is wel een theorie rond de oorsprong van de mythe. Lang geleden leefden er olifanten op Kreta. Toen de mensen olifantenschedels vonden dachten ze dat het schedels waren van reuzen met één groot oog in het voorhoofd. Olifantenschedels hebben geen duidelijk herkenbare oogkassen. Ze hebben echter wel een grote neusholte op de plaats van de slurf.

In het dorpje Koustogerako doen we een terrasje. Ook de rijdende groenteboer ben ik er ooit al tegengekomen.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koustogerako (een naburige gemeente van Sougia), heeft met zijn leger gedurende 2 jaar gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

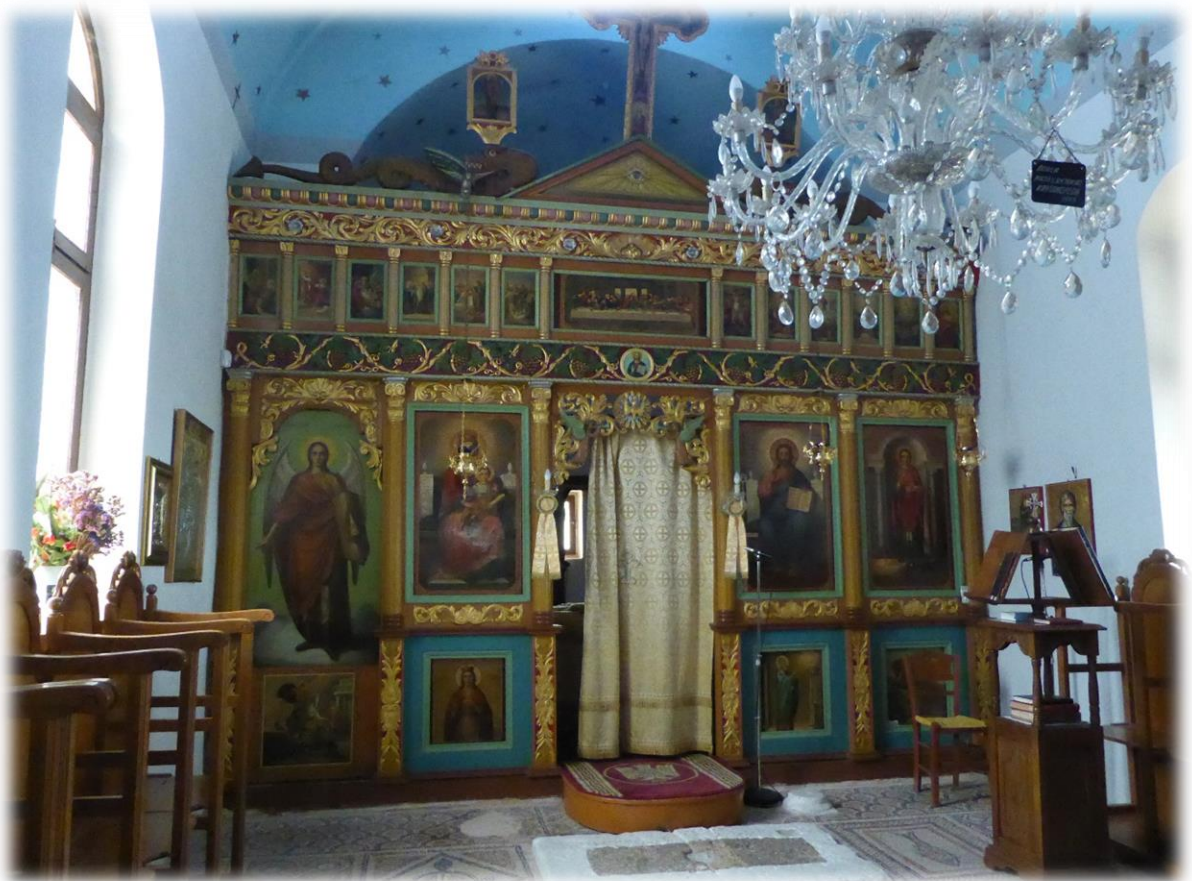
Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

Elke ochtend spreken we af onder de moerbeiboom voor het hotel. De boom heeft zwarte bessen. Er zijn echter ook soorten met rode en met witte bessen maar de zwarte bessen worden het meest gewaardeerd. De moerbei wordt gebruikt in gebak, wijn, jam en men kan er zelfs moerbeiwodka van maken. De rijpe vruchten, die vlekken kunnen veroorzaken, bevatten aanzienlijke hoeveelheden resveratrol, dat ook in druiven voorkomt. Daarvan wordt

beweerd dat het goed is tegen kanker en hart- en vaatziekten. De bast wordt gebruikt om papier van te maken. De bladeren van de witte moerbeï is het enige voedsel van de zijderups, die wordt gekweekt ten behoeve van de zijdeproductie.

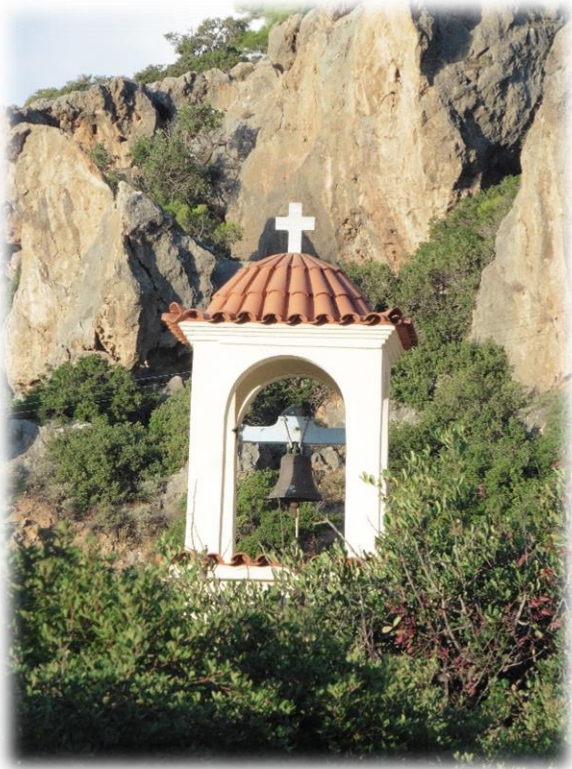
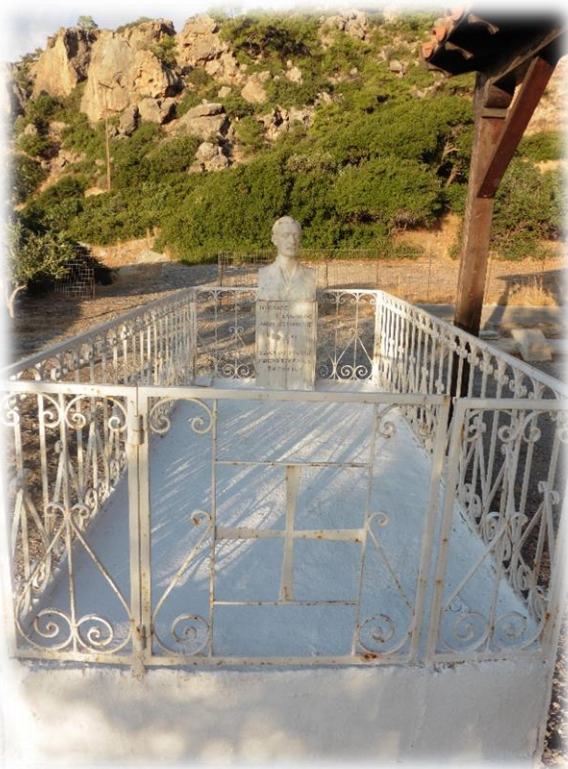

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan de kerk van Sougia. Deze kerk is steeds gesloten maar Wanda, onze contactpersoon, regelt altijd wel een bezoekje voor onze groep.

De vloer in de kerk is 2000 jaar oud. De kerk zelf werd meerdere keren herbouwd en werd steeds kleiner en kleiner gemaakt. Maar de vloer is steeds gebleven. De mozaïekvloer is even oud als deze die men gevonden heeft in de oude stad Lissos, maar de vloer in Sougia is beter bewaard gebleven omdat hij steeds afgeschermd is gebleven van de weersinvloeden.

Voor de kerk van Sougia staat er een praalgraf. Het is van een piloot, die in Sougia geboren is, en die in het buitenland is gecrasht met zijn vliegtuig in de jaren 50.. Zoals op de meeste kerkhoven in Kreta worden de overledenen hier ook bovengronds begraven omdat de ondergrond te hard is en het moeilijk is om graven te delven.

Ooit heeft een priester van deze kerk, eigenhandig, een kapelletje gemaakt voor een dame die heel veel had gedaan voor de kerk.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Graag geef ik hieronder de tekst weer die werd voorgelezen door Johan, uit naam van de groep.

Beste Ludwig

We mochten deze week proeven van het Kretense leven. Het was alleszins geen weer om te bibberen en te beven .

In Sougia heb jij je hart verloren.

Wij mochten proeven van Wandas keuken zonder het sneuvelen van sjatten en teloren. Sougia wordt wellicht te klein, want we willen hier allemaal langer zijn.

Het leven hier kent geen stress , en we leerden alles van jou, zelfs over de jeneverbes. Morgen gaan we jammer genoeg naar huis en zitten we 's avonds voor de buis .

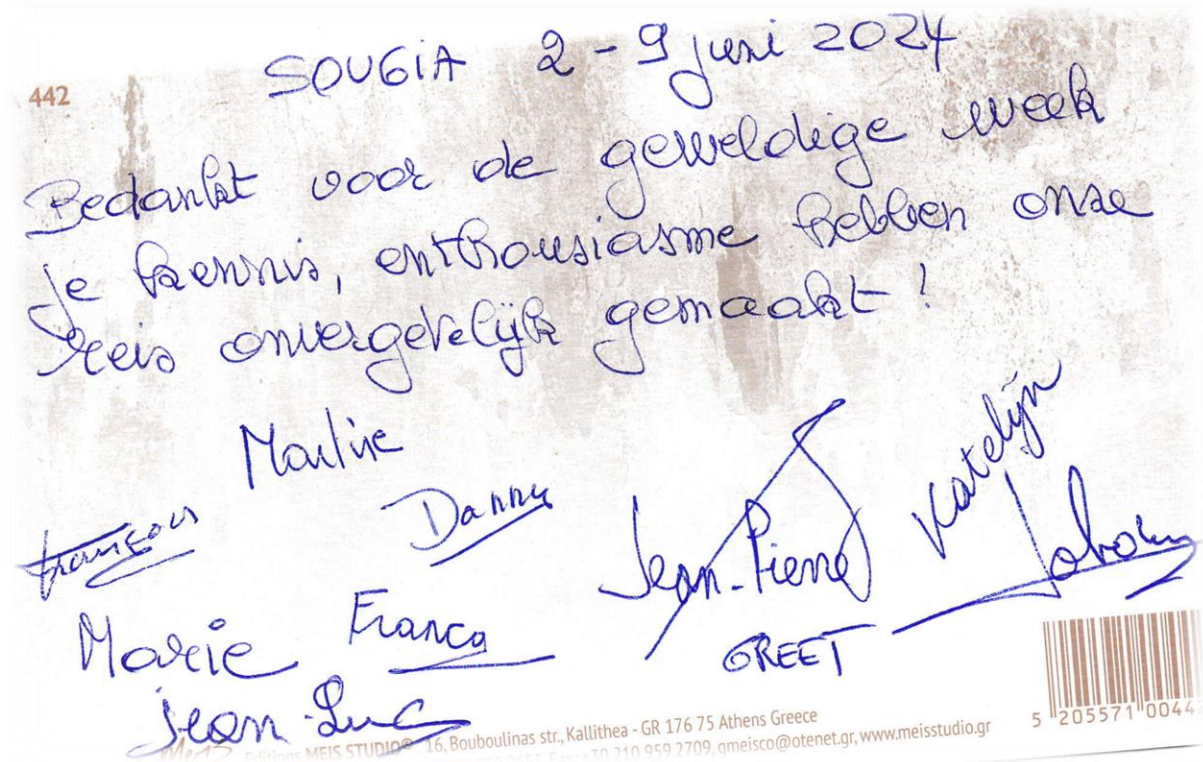
Iedereen van deze groep gaat minstens voor de 2e keer met jou op stap .

Je doet dat echt wel goed, en dat is geen grap.

We hadden geen tijd om een schilderijtje voor jou te maken, omdat we gingen wandelen, kloven ontdekken, zwemmen, pinten pakken , ... en zien dat we op tijd aan tafel geraken.

Bedankt Ludwig voor deze mooie reis en we zien mekaar wellicht terug in een ander wandelparadijs ...

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld en vooral voor het mooie kaartje met de handtekeningen van alle deelnemers.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden